

ת"פ 21801/06/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד סוויטי, מוחמד טוויל

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 21801-06-15

לפני כבוד השופט רפי כרמל

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשמים

1. מוחמד סוויטי

ע"י ב"כ עוה"ד ארז בר צבי

2. מוחמד טוויל

ע"י ב"כ עוה"ד טרונישילי

גזר דין

בעניינו של נאשם 2

1. הנאשם 2 הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של סיוע לכניסה למקום מגורים - עבירה לפי סעיפים 406(א) ו - 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, נאשם 1 קשר ביחד עם אחרים לשדוד בית בירושלים, בו מתגוררת אישה קשישה, זאת בעקבות מידע שהיה בידם בנוגע לרכוש המצוי בבית. בין הנאשמים ואחרים תואם כי הם יגיעו לבית בשני כלי רכב, שאחד מהם משמש כרכב תצפית וליווי. ביום 19/5/15, בשעות הבוקר, הגיעו הנאשמים ואחרים סמוך לבית בו מתגוררת המתלוננת, כאשר נאשם 2 נהג ברכב שבבעלות אביו. הנאשם 1 ואחרים נכנסו לדירה, כשהם לובשים חולצות הנושאות לוגו של בזק, נושאים כלי פריצה, כשהם רעולי פנים, שניים השתלטו על המתלוננת ועל המטפלת שהייתה עימה, שדדו רכוש רב וסכומי כסף גדולים מאוד, שברו טלפונים ולחצן מצוקה, נקטו באלימות ונמלטו מהמקום. נאשם 2 נהג ברכבו לפני הרכב בו היו נאשם 1 ואחרים, ושימש כרכב "פותח ציר" עד להגיעם של האחרים למחסום קלנדיה.

2. הנאשם הנו כבן 21, ואין בעברו הרשעות קודמות.

3. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן. מהתסקיר עולה כי לאחר 12 שנות לימוד החל הנאשם לסייע לפרנסת משפחתו, ובמקביל למד במכללת אנואר בירושלים. שירות המבחן מציין כי הנאשם טען לפניו כי לא ידע על הכוונה לביצוע השוד, אם כי במהלך הנסיעה למקום האירוע, הוא חש כי דבר מה אינו כשורה. למעשה, פעל על פי הוראותיו של מעורב אחר, מבלי לדעת את טיב המעשים. רק לאחר שחלפו ימים, הבין כי היה מעורב באירוע פלילי. שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה לקבל אחריות על מעשיו, והמליץ, לאור המוטיבציה שהביע הנאשם לשינוי התנהגותו והרצון לקיים אורח חיים תקין, לעונש המאסר שירוצה בעבודות שירות.

4. במסגרת הטיעונים לעונש העיד אביו של הנאשם, אשר ציין כי הנאשם מתפקד בצורה טובה, עוזר בכלכלת המשפחה, ומעצרו של בנו גרם להלם גדול במשפחה.

5. ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות האירוע שהיה מתוכנן ומתואם בין המעורבים, אירוע שבוצע בחבורה, נגרם נזק כספי רב למתלוננת שהנה מבוגרת בימים. בעניין הנאשם נטען למתחם שינוע בין 6 חודשי מאסר לשנת מאסר, כאשר הובאו בחשבון, לעניין הנסיבות שבתוך המתחם, גילו הצעיר של הנאשם, הודאתו והעדר עבר פלילי, ועל כן עתרה המאשימה לגזור על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצויים למתלוננת. יצוין, בהקשר זה, כי במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המדינה תגביל עצמה לעונש מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, בנוסף לפיצוי ומאסר מותנה, ואילו הנאשם יטען באופן חופשי. עוד יש להזכיר, בנקודה זו, הצהרה שהוגשה מטעם המתלוננת המפרטת כי סבלה פגיעה נפשית וגופנית, פחדים וחרדות, אינה נרדמת בלילות, וחשכוניתה שנצברו מעבודתה במשך כל החיים, ירדו לטמיון.

מנגד, הסנגור, טען כי הנאשם כלל לא הכיר את נאשם 2 עובר לאירוע. הנאשם לא היה מודע לביצוע השוד, ועל כן העבירה שיוחסה לו בסופו של דבר, היא עבירה של סיוע לכניסה למקום מגורים. צוין כי הנאשם היה משוחרר בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית לילי, הודגש כי הוא מקבל אחריות על מעשיו, מתבייש בהם, מביע זעזוע מהפגיעה במתלוננת, מדובר בבחור צעיר, העובד מגיל צעיר. הנאשם לומד הנהלת חשבונות במכללה (בהתאם למסמך שהוגש), והנו בעל מוטיבציה לקיים אורח חיים תקין. הנאשם מוכן לפצות את המתלוננות. בסיכומו של דבר עתר הסנגור לכך, ולאחר שהפנה לפסיקה בעניינים הדומים לדעתו לאירוע שלפנינו, לכך שלא יוטל עונש מאסר בפועל על הנאשם, ולחלופין, להסתפק בהמלצת שירות המבחן. צוין כי הנאשם היה כבר עצור תקופה של כחודש.

6. הנאשם הביע צער על מעשיו, אמר כי הוא מתבייש בהם, לא ידע כי מדובר בחבורה של "אנשים רעים", שכן אחרת לא היה מסתובב איתם.

7. האירוע, בכללותו, הנו אירוע חמור וקשה, הן בנסיבותיו והן בתוצאותיו. במיוחד יש לציין כי נגנב רכוש בשווי של כ - 400,000 ₪ שהיווה את חסכוניתה של המתלוננת, אישה כבת 78, שאינה בריאה במיוחד. יחד עם זאת, הנאשם הורשע בעבירה של סיוע לכניסה למקום מגורים, שכן, ככל הנראה, לא שותף בתוכנית הכוללת על פרטיה. על כן יש לקבוע את עונשו בהתאם. האינטרס הציבורי שנפגע הנו ההגנה על רכושו של הציבור ושלומו. כאמור, הנאשם פעל במסגרת חבורה, באור יום, במרכז העיר. לאור ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים ולאור נסיבות המקרה, ומאחר שמדובר בעבירת סיוע, ניתן לקבוע כי המתחם הראוי הנו 3 עד 10 חודשי מאסר בפועל. באשר למיקום עונשו של הנאשם בתוך המתחם, יש להביא בחשבון את גילו הצעיר, הודאתו והעדר הרשעות קודמות.

יצוין כי עניינו של נאשם 1 נמשך ויתכן שנאשם 2 יוזמן להעיד בעניינו.

8. בנסיבות אלה, ולאחר שקלול האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים. מתקופה מאסרו יש לנכות את ימי מעצרו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של חודשים 10 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. פיצוי לכל אחת מהמתלוננת: למתלוננת ש' פיצוי בסך 15,000 ₪ ולמתלוננת נ' פיצוי בסך 7,000 ₪.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ו, 11 אפריל 2016, במעמד ב"כ הנאשם, הנאשם עצמו ובהעדר המאשימה עקב עיצומים.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

רפי כרמל, שופט